

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδοσμένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδοιοίσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΒΤΗΣΙΑ . . . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κατ' ἐξαμήναιαν

Αἱ ἐλευθερίαι ἐν Ἑλλάδι.

(Συνέχεια· ἴδε ἀριθ. 638.)

Τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ πολιτευέσθαι παρήγαγε παρ' ἡμῖν τὴν πολιτικὴν λεγομένην ἀνάγκην, ἥς γίνονται θύματα τὰ ὑψηλότερα συμφέροντα τοῦ ἔθνους, καὶ ἧτις εἶναι τὸ τέρας, ὁπερ ἀπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ ἐντελῶς τὴν ἑλληνικὴν πολιτείαν. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀνάγκη, ἐπιβαλλομένη παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ κράτους μέχρι τοῦ τελευταίου παρέδρου τοῦ μικροτέρου δήμου, εἰσάγει τὴν ἀκολασίαν ἐν τῇ διοικήσει, διαφθείρει τὰς συνειδήσεις, ἐπιβουλεύεται τὰ κοινὰ συμφέροντα, προστατεύει τὸ ἔγκλημα καὶ ἐνθαρρύνει αὐτό, ὡς λίαν εὐγλωττως ἀνέπτυξεν ἐσχάτως ὁ τύπος τῶν Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ὁ παρ' ἡμῖν φιλόπατρις καὶ δεινὸς περὶ τὸ γράφειν Συντάκτης τοῦ φ. Φορολογουμένου. Ἡ πολιτικὴ ἀνάγκη ἐμποδίζει τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς πολιτειακῆς μηχανῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου αὕτη δὲν ἐργάζεται, οὔτε κινεῖται ἄρ' ἑαυτῆς κανονικῶς, ἀλλὰ πρέπει νὰ τίθηται ἐκαστοτε εἰς κίνησιν ὑπὸ ξένης δυνάμεως, ὑπὸ τῶν πολιτευτῶν. Ἐκ τούτου ἡ σύγχυσις τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κράτους, καὶ ἡ διοίκησις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἐχούσης ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἐκτελεστικῆς, δι' αὐτῆς δὲ καὶ τῆν δικαστικὴν. Οὕτοι ἄνθρωποι ἱσχύουσιν ἄρ' ἑαυτῶν, οὔτε ἐξουσία. Ὅσον δὴποτε δικαίαν ὑπόθεσιν καὶ ἂν ἔχη τις, οὐδέποτε αὕτη θὰ λάβῃ τέλος, ἂν μεταξύ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐπαλλήλων καὶ τοῦ πολίτου δὲν μεσολαβήσῃ πολιτευτῆς. Οὗτος πρέπει νὰ τρέξῃ, νὰ φροντίσῃ, νὰ παρακαλέσῃ, νὰ ἀπειλήσῃ, νὰ μεταχειρισθῇ πᾶν μέσον, ὅπως ὁ πολίτης λάβῃ τὸ δικαίον του, ἢ τελειώσῃ ἢ ὑπόθεσίς του ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς, ἧτις ὄφρην ἄρ' ἑαυτῆς νὰ παρέχῃ πᾶσαν ὑπεράσπισιν καὶ προστασίαν εἰς τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν, διότι πρὸς τοῦτο ἐπέχθη ἐκεῖ ὅπου ἵσταται, καὶ πρὸς τοῦτο μισθοδοτεῖται ὑπὸ τοῦ κράτους, ὁπερ καταδαπανᾷ τοὺς ἰδρώτας τοῦ λαοῦ.

Ἡ πολιτειακὴ μηχανὴ διεφθάρη καὶ ἡ κίνησις αὐτῆς δὲν παράγει ἢ διαφθοράν. Καὶ ὁ ἄριστος τῶν ἀνδρῶν, ἂν ἐπιφορτισθῇ τὴν κυβερνήσιν τοῦ κράτους ἡμῶν ὑπὸ τοὺς ὑπάρχοντας ὄρους δὲν θὰ δυνήθῃ οὔτε καλόν τι νὰ πράξῃ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, οὔτε νὰ διατηρηθῇ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Οὐχ' ἤττον ἐνεκα τῆς ἠθικότητος αὐτοῦ θέλει προτιμῆσαι χιλιάδας μᾶλλον νὰ πέσῃ ἐκ τῆς ἐξουσίας, παρά νὰ κυβερνᾷ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα. Ἐάν δὲ εὐτυχῶς τρῦτον ἤθελε διαδεχθῆ ἕτεροι, ἐμπροσθέντες καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν, πέσει δὲ καὶ οὗτος θύμα τῶν ἀρχῶν του, τότε ἡ κοινωνία θὰ ἤρχιζε νὰ ζητῇ βελτίωσιν, καὶ τὰ πράγματα θὰ ἐβελτιούοντο. Ἡ κοινωνία θὰ ἐδιδάσκετο οὕτω, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐνός τῶν που δὲν ὑπάρχει πρὸς ἱκανοποίησιν προσωπικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ πρὸς διάπραξιν τοῦ ἑθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ καλοῦ· οὕτω θὰ ἤρχιζε καὶ αὕτη νὰ σκέπτηται καλλίτερον καὶ τὰ πράγματα θὰ ἐλάμβανον καλλίτερον τροπὴν. Ἡ ἀρετὴ ὁμοῦ

τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῆς ἀληθοῦς φιλοπατρίας εἶναι παρ' ἡμῖν ἄγνωστος, ἢ δὲ ἐπιθυμία τῆς ἐπικρατήσεως αὐτῆς εἶναι χίμαιρα! Ἡ ἀρχομανία καὶ ἡ ματαιοδοξία τῶν πολιτικῶν μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἐλπίσωμεν τοιοῦτόν τι. Οὗτοι προτιμῶσι μᾶλλον νὰ ῥηθῆσαν πρωθυπουργοὶ ἢ ὑπουργοὶ ὑπὸ τοὺς ὑπάρχοντας αἰσχίστους ὄρους, παρά διὰ τῆς θυσίας τῆς ψευδοφιλοδοξίας τὼν νὰ βελτιωθῶσι τὰ κοινὰ. Ὅποια τῶντι φιλοπατρία! Καὶ ἔπειτα εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐπικαλοῦνται οὗτοι τὴν φιλοπατριαν τῶν, διαμαρτυροῦμενοι κατὰ τῶν ἐπικρινότων τὰς πράξεις τῶν. Ἀλλὰ τοιαύτη φιλοπατρία εἶναι ψευδής, ἔωλος πλάσῃ καὶ ἀνεμῶλιος. Ἡ ἀρετὴ αὕτη δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ λέγη τις ἀπλῶς καὶ νὰ νομιμῇ, ὅτι εἶναι φιλόπατρις, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ ἀποδεικνῆται ἐμπράκτως τὸ τοιοῦτον, εἰς τὸ νὰ θυσιασθῇ τὰς ἰδίας διαθέσεις καὶ τὰ ἴδια συμφέροντα ὑπὲρ τοῦ κοινου καλοῦ, εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν τιμιότητα ὅπου καὶ ἂν τὴν εὔρισκῃ, καὶ εἰς τὸ νὰ θεωρῇ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος ὡς τὸ ἕριστον αὐτοῦ καθήκον, οὐχὶ δὲ εἰς τὸ νὰ λέγῃ μὲν ὅτι εἶναι ἄθῃεν φιλόπατρις, νὰ ἐπιδιώκῃ δὲ διὰ παντός τρόπον νὰ γίνῃ ὑπουργός, ἢ πρωθυπουργός, εἰς τὸ νὰ θεωρῇ δὲ θεμιτὴν πᾶσαν πρᾶξιν συντρέχουσαν αὐτὸν πρὸς τοῦτο, καὶ εἰς τὸ νὰ προσπαθῇ νὰ ὑποστηρηθῇ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διὰ πάσης θυσίας. Ἡ τοιαύτη πολιτικὴ εἶναι οὐχὶ φιλόπατρις, ἀλλὰ ἐγκληματικὴ ὑπὸ τὸ κράτος δὲ τῆς πολιτικῆς ταύτης καὶ τῶν πολυειδῶν τῆς ἐλευθερίας καταστροφῆς, κατῆντησε σήμερον τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἀθλιότητα, ἧτις, ὡς πάντες γνωρίζομεν, κυριαρχεῖ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἄγουσιν, οὗτοι οἱ Διογένης, ἀνάψας τὸν φανὸν του, ἐξήκει ἀνθρωπίν. Ἐγὼ πρὸ ἐτῶν ἀνάψας τὸν ἰδικόν μου φανὸν, ζητῶ νὰ εὔρω τὸν κυρίαρχον λαὸν, οὐδαμῶς ὁμοῦ εὔρισκω αὐτόν· εὔρισκω μόνον ἓν πλῆθος ἀτόμων, ὑπὸ διαφόρων συμφερόντων ἐλαυνόμενων, καὶ διηρημένων εἰς τυραννοῦντας καὶ τυραννομένους ἐνάλαξ, εἰς καταπιέζοντας καὶ καταπιεζομένους. Τὸν κυρίαρχον ἐκεῖνον, ὅστις, εἰς ἀνωτέραν περιωπὴν ἵσταμένους, ἐφορᾷ καὶ μεριμνᾷ περὶ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ τύχης, τὸν συναισθανόμενον, ὅτι ἐκ τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ ἐξήρτηται ἢ τυχὴ καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου, ὅτι εἰς τὰς φροντίδας καὶ σκέψεις αὐτοῦ ἔχει ἀναθήσει ἢ πατρὶς τὰ ὑψηλότερα αὐτῆς συμφέροντα, τὸν συναισθανόμενον ἐν εὐλίγῃ, ὅτι αὐτὸς οὗτος εἶναι ὁ δημιουργὸς τῆς τύχης καὶ τοῦ μέλλοντός του, τὸν πραγματικὸν λαὸν οὐδαμῶς εὔρισκω. Οἱ ὀλίγοι οὗτοι ἐκεῖνοι ἥθικοὶ ἄνθρωποι, οἵτινες συναισθάνονται πάντα ταῦτα, βλέποντες τὴν ἐπικρατοῦσαν κατὰστασιν, ἀπέχουσι συστηματικῶς καὶ ἀπογοητευμένοι πάσης πολιτικῆς διαμάχης καὶ διατελοῦσιν ἄγνωστοι. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν πολλῶν διαφεύγει εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα, ἀδιακόπως παλαιότατα περὶ συμφερόντων καὶ μόνον περὶ συμφερόντων. Ἐκαστον δὲ τῶν στρατοπέδων τούτων ὑποστηρίζει πάντοτε, καὶ εἰδῶς κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ἐκείνους οἵτινες ὑ-

πόσχονταὶ τὴν θεραπείαν τῶν συμφερόντων τῶν ἀδύνατον ἐάν οὔτοι θέλουσιν ἐνασχοληθῆ ἢ εἰς τὴν προστασίαν τοῦ κοινου συμφερόντος. Τοιοῦτοτρόπος ὁ ἀγὼν καθίσταται ἀγὼν προσωπικῶν συμφερόντων, καὶ ἀλληλοδυσχερούς καταδίωξις τῶν μὲν ὑπὸ τῶν δὲ. Τὸ δὲ περιέργον εἶναι, ὅτι εἰς τὰς φατρίας ταύτας, ἂς εὐφρόμως ἀποκαλοῦσι κόμματα, δὲ ἀγῆστοι μόνον ἐκεῖνοι οἵτινες λήγῃ ἀναγκῶν εἶε ὑπόχρεοὶ νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν καλλιέργειαν τῶν προσωπικῶν τῶν συμφερόντων καὶ τὴν θεραπείαν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες εἰσὶν ὑλικῶς ἀνεξάρτητοι. Ὑπάρχουσι πλοῦστοι ἐνταῦθα, οἵτινες ὑποστηρίζουσι τὴν φατρίαν καὶ θυσιάζουσι ὑπὲρ αὐτῆς τὰ πάντα, μὴ ἐξαιρουμένης οὐδ' αὐτῆς τῆς συνειδήσεώς των, ὅπως χαμερπῶς κολακεύωσι καὶ δειξῶσι τὴν μεγαλειτέραν δουλοφροσύνην πρὸς τοὺς λεγομένους κομματάρχας· ἢ ζῆλοιστε διατί; Οὐχὶ διότι πιέζονται ὑπὸ ὑλικῆς τινος ἀνάγκης, οὐχὶ διότι ζητοῦσι τι ἀπὸ αὐτοῦ; ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχωσι, κατὰ τὴν ἰδέαν τῶν, ἐξασφαλισμένην τὴν περιουσίαν των καὶ τὰ συμφέροντά των! Ὡς ἐκ τῆς ἰδέας των ταύτης καθίστανται φανατικώτατοι φατριασταί, μὴ ἀποβλέποντες εἰς τὴν πραγματικὴν ἄξιαν τῶν προσώπων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας των καὶ τὴν περιποίησιν τῶν συμφερόντων των. Ταῦτα εἶναι δι' αὐτοῦ τοῦ πάρι. Οὕτω πολιτευομένη ἢ τάξις τῶν εὐπρόσφροντων καθίσταται ὑπόδουλος τῶν φατριῶν καὶ τῶν φατριάρχων. Τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου διὰ τοὺς κυρίους τούτους εὐπόρους φατριαστάς εἶναι μὴδὲν ἀπέναντι τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἰδικῶν των. Ὑπὸ τοιαύτης λαμπρᾶς ἰδέας ἀθροῦνται οὗτοι, ὅπως ὑποστηρίζουσιν ἐκείνους, πρὸς οὗς προσποιονταὶ τὸν φίλον. Καὶ οὕτω μὲν σκέπτονται, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ὑποδουλοῦνται οἱ εὐπορώτεροι τῶν παρ' ἡμῖν. Τί θέλετε τώρα νὰ πράξῃ ἡ μεγάλη ἐκεῖνη μερίς τοῦ λαοῦ, ἡ μαστιζομένη ὑπὸ πολλῶν καὶ ποικίλων ἀναγκῶν, ὡς τὴν θεραπείαν ἀπεκδέχεται παρά τῶν πολιτικῶν; Ποίαν ὑψηλοτέραν ἰδέαν θέλετε νὰ ἔχωσιν οἱ οὗτοι περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, ἀφοῦ βλέπουσιν ὅτι οὐδὲως μεριμνῶσι περὶ αὐτῶν οἱ ὑλικῶς ἀνεξάρτητοι, οἱ μὴ πιεζόμενοι ὑπὸ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης; Δύνανται οὔτοι νὰ φωνῶσι μᾶλλον ἀνεξάρτητοι, ἀπὸ ἐκείνους; Δύνανται νὰ παραβλέψωσι τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν των, ὅπως ἐξυπηρετήσωσι τὴν ὑψηλοτέραν ἰδέαν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου; Βεβαίως ὄχι! Ἐπομένως καὶ οἱ τοιοῦτοι ὑπόδουλοι τῶν ἀναγκῶν ἀφ' ἐνός, καθίστανται ὑπόδουλοι τῶν φατριῶν ἀφ' ἑτέρου, ὅπως ἐξοικονομήσωσι τὰς ἰδιαίτερας αὐτῶν ἀνάγκας, τοῦτο τοῖς ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον των. Καὶ οὔτοι λοιπὸν δὲν πράττουσιν ἢ ὅτι καὶ οἱ εὐποροὶ, συναυτῶνται εἰς τὸ αὐτὸ σπῆμα, εἰς τὸ ἀτομικὸν συμφέρον. Οὕτω δὲ καὶ οὔτοι καὶ ἐκεῖνοι ὁρμῶνται μὲν ἐκ διαφόρων σκέψεων, καταλήγουσιν ὁμοῦ εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα, καὶ πράττουσι τὴν αὐτὴν πρὸς τὸν τόπον ἐδικίαν. Καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι διατελοῦσιν ὑπόδουλοι τοῦ συμφερόντος. Τὸ πλῆθος δὲ τοῦτο τὸ ὑπόδουλον καὶ

ταλαιπωρούμενον καλεῖται κυρίαρχος λαός. Ὅποια εἰρωνεία!

Ὅτω ἐκ μὲν τοῦ συμφέροντος ἐξαρτᾶται ὁ λαός, ἐκ τούτου οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ, ἐκ τούτων δὲ αἱ κυβερνήσεις καὶ ἐκ τούτων ἡ τύχη τοῦ ἔθνους. Σειρὰ λοιπὸν συμφερότων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους σειρά ἐξαρτήσεων ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου, σειρά ὑποδουλώσεων, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ συμφέροντος καὶ λήγουσα εἰς τὴν ἀθλιότητα. Αὕτη εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία. Αὐτὸς εἶναι ὁ κυρίαρχος λαός! Ἦχον λοιπὸν δίκαιον εἰπεῖν προσηγουμένως, ὅτι οὐδαμῶς εὐρίσκω τὸν κυρίαρχον. Κυρίαρχος λέγεται καὶ εἰς αὐτὸν ἐκείνος ὅστις, διαθέτει τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐλευθέρως καὶ αὐτοβούλως, ὅστις βυθίζει τὰς σκέψεις καὶ τὰς ιδέας του ἐπὶ τῇ βάσει γενικωτέρων ἀρχῶν, ὅστις τὸ κοινὸν συμφέρον θεωρεῖ ὡς ἴδιον, ὅστις ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου καὶ εὐμερείας, ὅστις ὑψοῦται εἰς πολὺ ὑψηλὴν περιωπὴν προκειμένου περὶ τῶν μεγάλων συμφερότων τοῦ ἔθνους, ὅστις σκέπτεται καὶ πολιτεύεται ἐλευθέρως καὶ τοῦ ὁποῦοι ἡ θύλας εἶναι ὁ ἀπαράβατος νόμος, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐκεῖνος ὅστις θυσιάζει τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἢ οὐδὲν τιμιώτερον καὶ ἱερώτερον καὶ ἰσώτερον, κατὰ τὸν θεῖον Ἰλάτωνα. Τοιοῦτος πρέπει νὰ ᾖ ὁ ἀληθὴς κυρίαρχος, καὶ οὐχὶ νὰ λέγεται μὲν τοιοῦτος, νὰ ᾖ καὶ δὲ πράγματι ὑπόδουλος μετὰ ὅλα του τὰ συντάγματα καὶ μετὰ ὅλας του τὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας, αἷτινες κατήντησαν νὰ ᾖ πικρὰ εἰρωνεία διὰ τὸν κυρίαρχον ἑλληνικὸν λαόν!

Αἱ διαθέσεις καὶ πολλάκις τὰ πείσματα τοῦ τελευταίου κομματάρχικου διέπουν τὰς σκέψεις καὶ τὰ φρονήματα τοῦ λεγομένου κυρίαρχου λαοῦ. Τὴν μίαν ὥραν ὁ κομματάρχικος οὗτος εἶναι ἀντιπολιτευόμενος, ὅλον τὸ λεγόμενον κόμμα του, ὅπερ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἐλευθέρους διήλυτο-ἑλληνας, κηρύσσεται ἀντιπολιτευόμενον καὶ εἶναι ἑτοιμὸν νὰ κρημίσῃ τὴν ὑπερτίωσαν κυβερνήσιν. Μετὰ μίαν ὥραν ὁ κομματάρχικος ἐκεῖνος κηρύσσεται συμπολιτευόμενος, ὅλον τὸ λεγόμενον κόμμα του ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως. Καὶ ταῦτα διατί; διότι ὁ ἄεμος τοῦ συμφέροντος μετὰ μίαν ὥραν πνέει ἀντίθετος. Καὶ ἀκολουθεῖ ὁ κυρίαρχος τὸν λεγόμενον κομματάρχην, καὶ ψηφίζει ὅποιονδήποτε οὗτος τῶ ὑποδείξει, ἢ μᾶλλον τῶ ἀπατήσῃ, καὶ γίνεται αἰχμάλωτος αὐτοῦ. Καὶ ὁ αἰχμάλωτος οὗτος λέγεται κυρίαρχος! Ὁ αἰχμάλωτος δὲ οὗτος ὀδηγεῖται ὑπὸ τῆς μωρᾶς ιδέας, ὅτι ἐξασφαλίζει τὸ συμφέρον του, οὕτω φερόμενος. Δὲν εἶχε λοιπὸν μέγα δίκαιον ὁ Ἀριστοτέλης εἰπεῖν, ἀτὸ γὰρ τῶν πολλῶν πλῆθος ἀνόητον ἐστὶ καὶ μωρὸν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ;

Τοιαύτη εἶναι ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθερίας τῆς ψήφου, ὥστε οὐδέποτε σχεδὸν ἐπεκράτησεν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς γενικωτέρας τῆς ιδέας, ἀνωτέρας τῆς σκέψης, διέπουν αὐτάς. Ἡ ἐπὶ τῆς καταχρήσεως ὅμως τῆς ἐλευθερίας στηριζομένη πολιτεία καὶ πολιτικὴ εἶναι ἡ διαφθέρουσα τοῦ πάντας καὶ τὰ πάντα. Οὐδαμῶς ὑπάρχει ἀληθὴς ἐλευθερία, παντοῦ διαφθορὰ καὶ ὑποδουλώσις. Πού ἐλευθέρων φρονήμα; οὐδαμῶς πού ἐθνικὴ πολιτικὴ; οὐδαμῶς. Ἡ διοίκησις τοῦ κράτους δὲν εἶναι ἐλευθερία, διοικεῖ ἢ ἐκάστοτε ἰσχύουσα φατρία. Ὁ ἀντίθετος οὐδαμῶς εὐρίσκει δίκαιον. Αἱ θέσεις εἶναι προνόμιον τῶν φίλων τῆς ἐκάστοτε κυβερνήσεως!

Τὰ δικαστήρια εἶναι ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας· ἀλλοίμονον ἀπὸ τὸν ἀθῶον, ἐὰν δὲν εἶχε ἰσχυροῦς προστατὰς· οὗτος καταδικάζεται διὰ τὸ ἰσχυρῶν δὲ τῆς δικαιοσύνης ἀθωοῦται ὁ ἔνοχος, διότι οὗτος προστατεύεται, καὶ δὴ ὑπὸ τῶν φίλων τῆς κυβερνήσεως· οὕτω ἢ ἐπέμβασις ταύτης εἰς τὰ τῆς δικαιοσύνης καταστάσεις νόμος, ἀν καὶ κατὰ τὸν πολιτιολόγον Τοκεβίλ «ἢ ἐπέμβασις τῆς διοικήσεως εἰς τὰ τῆς δικαιοσύνης ἐξαρθεῖ τοὺς πολίτας; καὶ καθιστᾷ αὐτοὺς ἢ δούλους ἢ στασιαστάς.»

Ἡ παιδεία κατήντησεν ὅτι οἰκτρόν! Οἱ καθηγηταὶ ἐκσφενδονίζονται ὡς οἱ μύδροι τῶν ἡφαι-

στειῶν, ἐὰν δὲν προβιάσῃ τὰ τέκνα τῶν ἐχόντων ἰσχυροῦς πολιτικοῦ φίλου; ἀδιάφορον ἀν ταῦτα ᾖναι ἀμαθέστατα καὶ διεφθαρμένα, ἀδιάφορον ἀν ἢ παραγωγή τῶν ᾖναι ἐπιβλαβὴς εἰς αὐτὰ τὰ ἴδια, ἀδιάφορον ἐὰν αὕτη ἀντίκηται εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ καθηγητοῦ. Ὁ εὐδαίμων πατήρ, ἀντὶ νὰ φροντίξῃ νὰ ἐκπαιδευθῇ τὸ τέκνον του, ἀντὶ νὰ ἐπιθυμῇ νὰ μορφωθῇ ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς, δὲν φροντίζει εἰμὴ περὶ προβιάσμου αὐτοῦ, καίτοι ἀμελεστάτου καὶ ἀμαθεστάτου ὄντος. Οὕτω δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ἠθικῶς διαφθέρονται, διδασκόμενοι λίαν ἐνωρίς τὰς τῆς πολιτικῆς ἀνθικότητας, καὶ διανοητικῶς μένουσιν ἀμόρφωτοι, ἐλέποντες, ὅτι ἢ ἐπιμέλεια δὲν εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς παραγωγήν αὐτῶν. Οὕτω δὲ ἀποτελεῖται μέγα πλῆθος ἀνθρώπων ἀγράμματων καὶ ἀνηθικῶν, μὴ γιγνωσκόντων οὐδὲ τὸ ἴδιον ὄνομα νὰ γράψωσι καλῶς, ἀγνοούντων καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἠθικῆς, θρασέων δὲ καὶ ἀναιδεστάτων ἀπέκναι τῆς κοινωνίας, καὶ περιφρονητῶν πάσης μαθήσεως καὶ πάσης ἀρετῆς. Τοιοῦτοι εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ καρποὶ τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ διέποντος ἡμᾶς πολιτικοῦ συστήματος.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰ τῆς κατωτέρας καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ὡς πρὸς δὲ τὰ τῆς ἀνωτάτης οὕτω πῶς σήμερον διέπονται, ὥστε κατήντησαν σπουδαῖον καὶ εὐρύσιδιον πολιτικῶν ἐπεμβάσεων ραδιοργάνων καὶ ἀνηθικότητων. Φαντάσθητε, ὅτι τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτήριον ἡμῶν, τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον, ὅπερ ὄφειλε νὰ θεωρηθῆται ὡς ἱερόν, κατέστη Πρυτανεῖον τῶν ἀμαθῶν καὶ ἀγράμματων, εἰτινες, εἰσαγόμενοι εἰς αὐτὸ διὰ τῆς πολιτικῆς μετὰ τὸν τίτλον τοῦ καθηγητοῦ, διδάσκουσι δὴθεν τὴν πανεπιστημιακὴν νεότητα περὶ πραγμάτων, ἅτινα αὐτοὶ οὗτοι οὐτε ἐδιδάχθησαν οὐτε γνωρίζουσιν, ἢ μᾶλλον ἐντελῶς ἀγνοοῦσιν. Πλεὴν δὲ εἶναι τὸ πρῶτον αὐτῶν καὶ ποῖα ἢ ἰκανότης; ἀθλιαί τινες μεταφράσεις, ἃς οἱ ἐν Ἀθήναις ἀλληλοθαυμάσται θεωροῦσι καὶ κηρύττουσιν ὡς σπουδαῖα συγγράμματα. Καὶ ἐν τούτοις οἱ κύριοι οὗτοι εἶναι καὶ λέγονται καθηγηταὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ πρώτη θάσις τῆς μορφώσεως παντὸς πεπολιτισμένου λαοῦ εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις αὐτοῦ, ἐφ' ἣς στηρίζεται ἢ τε διανοητικὴ καὶ ἢ πολιτικὴ αὐτοῦ πρόοδος. Καὶ ἐν τούτοις ἢ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσις ὡς εἶπομεν, δὲν χρησιμεύει εἰς ἄλλο τι εἰμὴ ὡς μέσον πρὸς ὑπερίσχυσιν τῶν ἐκάστοτε περὶ τῆς ἐξουσίας διαμαχομένων πολιτευτῶν μας. (ἔπειτα συνέχεια).

Νοσοκομεῖον.

Συμπληροῦντες τὴν ἀγαθοποιὸν ἐργασίαν τοῦ ἡμετέρου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, περὶ ἣς ἐγράψαμεν τινὰ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, δημοσιεύομεν σήμερον τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἱατροῦ κ. Θ. Ζαίμη, Διευθυντοῦ τοῦ δευτέρου αὐτοῦ τμήματος τοῦ χειρουργικοῦ, ἐξ ἣς ἐμφαίνεται ὅτι καὶ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῶν ἀνθρωπίνων παθημάτων τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα κατ' οὐδὲν ὑπέστησεν καὶ ὅτι πολυτίμους προσήνεγκε τῇ δεινοπαθοῦσῃ μερίδι τοῦ τόπου ὑπηρεσίας.

Ἐκθεσις τοῦ χειρουργικοῦ τμήματος τοῦ Δημοτ. Νοσοκομείου Πατρῶν τοῦ ἔτους 1886.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῷ χειρουργικῷ τμήματι 213 ἀσθενεῖς παντὸς φύλου ἡλικίας καὶ ἐθνικότητος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσθενῶν συγκρινόμενος πρὸς τὸν τοῦ 1885 προσαίχεται κατὰ τὸ ἐν τέταρτον μεγαλότερος, διότι κατὰ τὸ 1885 ἐνοσηλεύθησαν

171 ἀσθενεῖς. Ἡ αὐξήσις αὕτη τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσθενῶν παρατηρουμένη ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος εἶναι πολὺ ἀνωτέρα τῆς σχετικῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως καὶ ὄφειλεται εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ἢ τὸ νοσοκομεῖον ἐμπνέει εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ἐκ τῶν 213 ἀσθενῶν ἀπεβίωσαν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ 14 περὶ ὧν θέλομεν κατωτέρω διαλέξει πάντες οἱ λοιποὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ νοσοκομείου ὑγιεῖς ἢ καὶ ἐπαισθητῶς βελτιωθέντες. Ἡ θνησιμότης ὅθεν ἀνῆλθεν εἰς 6³/₄ %

Αἱ νόσοι ἐξ ὧν οἱ ἀσθενεῖς οὗτοι ἐπάσχον ἦσαν Τραύματα. Συνεπεία τραυμάτων προσῆλθον εἰς τὸ νοσοκομεῖον 32 ἀσθενεῖς.

7 τῶν τραυμάτων τούτων ἐπινεύθησαν διὰ πυροβόλου ὄπλου σημαντικώτερα τούτων ἦσαν ἐν τοῦ θώρακος διαμπερές μετὰ τρώσεως καὶ τοῦ πνεύμονος, τῆς σφαίρας ἐξεληούσης πρὸς τὸ ἀντίθετον· ἐν δὲ σφαιριδίων κατὰ τὴν ἀρθρωσιν τοῦ γόνατος καὶ ἐν διαμπερές τοῦ μπροῦ ἀνευ βλάβης τοῦ ὄστου. Οἱ ἀσθενεῖς οὗτοι ὡς καὶ δύο ἕτεροι φέροντες τραύματα, ἦσαν σημαντικὰ, ἰεραπεύθησαν. Ἀπεβίωσαν δύο, εἰς ἐκ τραύματος κατὰ τὴν σπονδυλικὴν στήλην, καθ' ἣ σφαῖρα ἐθραυσεν τὸν δέκατον θώρακικόν σπόνδυλον καὶ τὸν νωτιαῖον μυελὸν ὡς ἡ νεκροψία ἀπέδειξεν, καὶ μία γυνὴ ἐκ τραύματος κατὰ τὴν ἰσχυομηρικὴν ἀρθρωσιν, ἣτις εἰσῆλθεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον φέρουσα φαινόμενα πναιμίας.

12 ἐτραυματίσθησαν διὰ μαχαίρας ἢ ὀξυαῖμων ἐν γένει ὀργάνων, καὶ εἰδικώτερον εἰς ἕφερε τραῦμα κατὰ τὴν μετωπικὴν χώραν μέχρι τοῦ ὄστου· 3 ἕφερον διαμπερές τραῦμα τοῦ θώρακος, καὶ 6 κατὰ τὸν κορμὸν, τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς πόδας· οὗτοι ἴαθησαν πάντες. Ἀπεβίωσαν 2 εἰς παῖς ἐνδεκαετής, ὅστις τρωθεὶς κατὰ τὸ ἰνὸν διὰ κλαδευτηρίου ἰεραπεύετο ἐπὶ δύο μῆνας οἴκῳ, εἶτα δὲ ἐκομίσθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἕκαστος ἰσχυρᾶς κεφαλαλγίας καὶ καθολικῶν σπασμῶν αἰφνης ἐπεληθόντων· ὁ πάσχων παῖς εἶχε τὰς αἰσθησεις του ἀπῆντα ὀρθῶς καὶ ἔμυζε ἐξ ἰσχυρᾶς κεφαλαλγίας κατὰ τὸ ἰνὸν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἐλαφρῶς ἐνεμμένοι, ἢ ὄρασις καλὴ, αἱ κόραι φυσιολογικαί, ἐκ τῶν λοιπῶν ἐγκεφαλικῶν νεύρων οὐδὲν λειτουργικὸν φαινόμενον ὡς καὶ ἐκ τῶν περιφερικῶν, οἱ σφυγκτήρες κατὰ φύσιν, μόνον ἐλαφρὰ δυσκαμψία τοῦ αὐχένος, ἔμμετοι κεφαλαλγία καὶ σπασμοὶ καθολικοὶ κλονικοὶ τε καὶ τονικοὶ πολλάκις τοῦ ἡμερονυκτίου ἐπαναλαμβανόμενοι καὶ ὅτιες μακρὰς διαρκείας τῶν σπασμῶν προηγείτο ἐπίτασις τῆς κεφαλαλγίας, μετὰ τὴν παύσιν δὲ τούτων ὁ παῖς συνήρχετο βραδέως εἰς ἑαυτὸν, σφυγμοὺς εἶχε περὶ τοὺς 85, ἀναπνοὴ κανονικὴ, θερμ. 38.5. Ἀμέσως κάτω τοῦ ἰνικοῦ ὄγκου ὑπῆρχε μικρὰ τις ὀπή τοῦ δέρματος δι' ἣς εὐδιασθεῖσα ἢ μήλη εἰσῆλθεν ἐντὸς τῆς κοιλότητος τοῦ κρανίου, παρὰ τῇ μήλῃ δὲ ἐξέρρουσαν ὀλίγην σταγόναν πύου. Διάγνωσις. Πίστις ἐγκεφαλικὴ ἔνεκα συλλογῆς πύου μεταξὺ ὄστου καὶ μνιγγος. Ἐγένετο ἢ διεύρυνσις τοῦ ἐξωτερικοῦ τραύματος διὰ τομῆς σταυροειδοῦς εἶτα διευρύνθη τὸ τραῦμα τοῦ ὄστου διὰ τῆς μήλης εἰς μέγεθος δεκαλέπτου. Ἡ παχέα μνιγγὶς εὐρέθη πεπαχυμένη, οὐδεμία ὅμως συλλογὴ πύου ὡς οὐτε καὶ μετὰ τὴν τομὴν τῆς μνιγγος, τότε ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ ἐγκεφαλικῆς ἀπόσθησεως εἰσῆλθη τὸ μαχαίριον ἐντὸς τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας εἰς βάθος 1 ἐκ. μ. καὶ ἐξῆλθεν ἀρκετὸν πύον. Τὸ τραῦμα ἐπλήθη ἀντισηπτικῶς καὶ ἐπεδέθη ὡσαύτως, ἀφοῦ ἐτέθη πρότερον ἐν τῇ ἀνευρεθείσῃ ἀποστηματικῇ κοιλότητι λεπτὸν σωληνάριον ἐλαστικῆς κόμμεως. Ἡ ἐπελθούσα βελτίωσις διήρκεσε 24 μόνον ὥρας μεθ' ἧς τὰ φαινόμενα ἐπανεληθῆσαν καὶ τὴν ἕκτην ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως ἡμέραν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος. Κατὰ τὴν νεκροψίαν εὐρέθη ἀποστηματικὴ κοιλότης μεγέθους μικροῦ ὠσὸς εἰς τὴν παραγκεφαλίδα, μαλάκνυσις δὲ ὀλοκλήρου τῆς παρεγκεφαλίδος.

Ὁ ἕτερος οὗτινος ἐτραυματίσθη ἢ μαχαίρα ἀρθρική καὶ μέχρις οὗ κομίσθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον

υπέστη σπινδαίαν απώλειαν αίματος, απέβισε μίαν ωραν από της εισόδου του εις τὸ νοσοκομείον καὶ τοι γινόμενης τῆς ἀπολινώσεως ἀμέσως καὶ ναιμάκτως· κατὰ τὴν νεκροψίαν εὗρέθη τετρωμένος καὶ ὁ ἀνώτερος λυθὸς τοῦ πνεύμονος καὶ ἰκανὴ ποσότης αίματος ἐν τῷ θώρακι· 13 ἐπιπέθησαν διὰ πλήξεως· εἰς τὸν ἕνα τούτων τραυματισθέντα διὰ δυναμίτιδος ἐγένετο ὁ ἀκρωτηριασμός τοῦ βραχίονος· ἴαθησαν ἅπαντες πλὴν ἐνός ὅστις καταπλακωθείς ὑπὸ ὀγκολίθου ἐπαθε ῥῆξιν τοῦ ἥπατος καὶ ἀπεβίωσεν αὐθημερόν.

Ἡ θεραπεία τῶν τραυμάτων ἐν γένει συνίσταται εἰς τὸν καθαρισμόν ἐκ παντός ἀλλοτρίου σώματος, τὴν πλύσιν διὰ 5 ο)ο φαν. ὀξέως ἢ 1 ο)ο διττοχλωροῦχο ὑδραργύρου, τούτου προτιμώμενου πρὸς πλύσεις ἀθροῦν ἰδίως καὶ ἕκαστα τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ ἀντισηπτικῆς δυνάμεως, καὶ διότι ἀνεκτὸν πολὺ πλεόν τοῦ φανικ. ὀξέως εἶναι μὴ ἐρεθίζον. Μετὰ τὴν πλύσιν καὶ τὴν κατάπυσιν πάσης αἱμορραγίας σπογγίζεται ἡ τραυματικὴ ἐπιφάνεια καλῶς διὰ βάμβακος ἰωδοφορμίου 10 ο)ο καὶ προσκολλᾶται διὰ ῥοφῶν ὅπου ἡ κατά πρῶτον σκοπὸν ἐνωσις κρίνεται δυνατὴ, ἄλλως τοποθετοῦνται καταλλήλως ἀπαγωγικὰ σωληνάκια, ἐπιπάσσεται τὸ τραῦμα διὰ ἰωδοφορμίου καὶ τίθεται ἀντισηπτικὸς ἐπίδεσμος. Τὸ ἰωδοφορμίον εἶναι πρὸς τετραετίας σχεδὸν ἐν χρήσει ὡς ἀντισηπτικόν, πολλάκις μάλιστα καὶ ἀρκετὴ ποσότης τούτου καταναλίσκεται ἐπὶ ἐκτετατωμένων τραυματικῶν ἐπιφανειῶν, οὐδέποτε ὅμως παρετήρηθησαν φαινόμενα δηλητηριάσεως.

Φλεγμοναὶ καὶ ἀποστήματα τῶν μαλακῶν μορίων.

Ἐκ τούτων ἐπάσχον 42 κατὰ τὰς διαφόρους τοῦ σώματος χώρας οἷον ἄνω καὶ κάτω ἄκρα, ἀδένας κτλ. ἐνταῦθα συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἥπατοκὸν ἀπόστημα ὑπερ σχαίτην ἐθεραπεύθη, καὶ μίαν πλευρίτις πυώδης θεραπευθεῖσα διὰ τῆς σχάσεως τοῦ θώρακος· ἐκ τῶν ἀσθενῶν τούτων εἰς μόνον ἀπεβίωσεν πάσχων ἐξ ἀθροῦκος τοῦ κάτω χεῖλους.

Ἡ κατὰ τούτων θεραπεία ἐγένετο δι' ἐπιθεμάτων PRISHITZ, τομῶν καταλλήλων ὅπου ἀνάγκη λύσεως τῆς τάσεως, σχάσεως τῶν σχηματιζομένων ἀποστημάτων, φροντίδος περὶ ἀκωλύτου ἐξόδου τοῦ πύου, καὶ ἐπίδεσεως ἀντισηπτικῆς τῆς ἀφλεγμάντου καλουμένης ἀγωγῆς διὰ τοπικῶν ἀφαιμάξεων, πάγου κτλ. δὲν ἐγένετο χρῆσις παντελῶς, διότι ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια ἐράνη ἄλλοτε μικροτάτη, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἐπιβλαθὴς ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῶν τομῶν αἵτινες εἶναι τὸ μόνον πρὸς περιορισμὸν τῶν ἐκ τῆς φλεγμονῆς καταστροφῶν. Τὰ ψυχρὰ ἀποστήματα σχάζονται ἀντισηπτικῶς καὶ ἐπιζίνονται διὰ τοῦ ὀξέως κοχλιαρίου.

Ἐλκη τῶν μαλακῶν μορίων.

Ἐκ τούτων ἐπάσχον 15: ἡ ἕδρα τῶν ἐλκῶν ἦτο ἀποκλειστικῶς τὰ κάτω ἄκρα, τὰ πλείστα τούτων ἦτον ἄτοχα, ὀλίγα δὲ συφιλιδικὰ ἢ ἕνεκα κορσῶν· εἰς ἕνα τῶν ἀρρώστων τούτων φέροντα ἐκτετατωμένον γαγγραινώδες ἔλκος κατὰ τὴν κνήμην καὶ ἰγνὸν ἐγένετο ὁ ἀκρωτηριασμός τοῦ μηροῦ, ἡ ἵασις μετὰ τὴν ἐγχείρησιν ἐπῆλθε κατὰ πρῶτον σκοπὸν καὶ ἄνευ πυρετοῦ. Ἡ θεραπεία τῶν ἐλκῶν ἐγένετο αἰτιολογικὴ σκοποῦσα ὡς δυνατὸν τὴν ἄρσιν τῶν αἰτίων, τοπικῶς τὰ συνήθη μέσα, καὶ ἰδίως ὁ πιεστικὸς ἐπίδεσμος διὰ κολλὴν ἐμπλάστρου, καὶ ἡ μεταμόσχευσις δέρματος.

Ἐγκαιμα. Ἐξ ἐγκαύματος ἐπάσχον δύο, ὁ εἰς κατὰ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον, ὁ ἕτερος κατὰ τὰ νῶτα καὶ τὰ πλάγια τοῦ θώρακος· ὁ τελευταῖος οὗτος ἔφερεν ἐγκαιμα δευτεροβάθμιον καὶ ἐδέησε πρὸς συνούλωσιν τῆς ὑπερμεγέθους ἐξελκώσεως νά γίνῃ ἐπανειλημμένως μεταμόσχευσις δέρματος. Ἀμφότεροι οὗτοι ἴαθησαν τελείως.

Ἐκζεμα. Ἐκ τούτων ἐπάσχον 4 καὶ ἴαθησαν ἀρβέντων τῶν τυχόν ὑπαρχόντων τοπικῶν αἰτίων, καὶ τῆς χρήσεως τοῦ πράσινου σάπωνος καὶ τῆς διὰ διαχύλου ἀλοιφῆς, ἢ τῶν σκευασμῶν τῆς πίσεως.

Ἀφροδίσιαι νόσοι: Τεταύτας ἐπάσχον 56, ὧν 22 γυναικες, τούτων 6 ἐπάσχον καθολικὴν σύφιλιν, καὶ αἱ λοιπαὶ κολπιδίδα βλεννορροϊκὴν, τῶν ἀνδρῶν 17 ἐπάσχον οὐρηθρίτιδα βλεννορροϊκὴν ἕνδεκάκις ἐπενεγκούσαν ἐρχίτιδα, 5 ἔλκη μαλακὰ καὶ οἱ λοιποὶ καθολικὴν σύφιλιν.

Κατὰ τῆς συφιλιδος ἀντετάχθη ἡ κλασσικὴ δι' ἐντριῶν θεραπεία, ἢ ταύτης ἀντενδεικνυμένης ἢ ἐσωτερικῆς χεῖσις τοῦ ὑδραργύρου μέχρις ὑποχωρήσεως τῶν φαινομένων καὶ εἶτα ἢ δι' ἰωδούχο καλλοῦ συνδεδουασμένου μετὰ τονωτικῶν ἢ τὸ ἀφέψηκ τοῦ ZILMANN, ὑποδόριοι ἐνέσεις δι' ὑδραργυρικῶν σκευασμῶν δὲν ἐγένοντο.

Νεοπλάσματα: Ἐπροσῆλθον πάσχοντες τεταύτα, τούτων ἐθεραπεύθησαν δι' ἐξαίρεσεως ἐν σάρκωμα κατὰ τὴν παρεῖν, εἰς καρκίνος τοῦ κάτω χεῖλους, καὶ ἐν ἰνωμα κατὰ τὸν μηρόν· ἀπεβίωσεν εἰς ἐκ καρκίνου τῆς γλώσσης καὶ τῶν παρεσθμίων, καὶ εἰς ἐκ καρκίνου τοῦ κατινίου ὁποῦ καταλαβόντος καὶ τὴν μὴνιγγα· οἱ λοιποὶ φέροντες ὁ μὲν κολοσσαῖον λυμφοσάρκωμα κατὰ τὸν τράχηλον, ἢ δὲ σάρκωμα ῥινοφυγγαίου, καὶ ἡ τρίτη καρκίνου τῆς μήτρας ὡς μὴ ἐγχειριστέοι.

Κατάγματα: ἐκ καταγμάτων ἐπάσχον 6 οἱ πέντε τούτων ἀπλὰ κατάγματα τοῦ μηροῦ, βραχίονος, κνήμης, κλειδός κτλ. ὁ ἕκτος ἔφερεν ἐπιπλεγμένον κατάγμα τοῦ βραχίονος· καὶ τοιοῦτον ἀμφοτέρων τῶν ὀστέων τοῦ πήχεως ἴαθησαν ὅλοι· εἰς τὸ ἐπιπλεγμένον κατάγμα ἐγένετο διεύρυνσις τῶν ὑπαρχόντων τραυμάτων, ἀφρέθησαν αἱ παρασχίδες, ἐγένετο πλύσις διὰ 5 ο)ο φαν. ὀξέως, ἐτέθησαν UFAIN καὶ ἀντισηπτικὸς ἐπίδεσμος, ἢ πορεῖα μέχρι τῆς ἰάσεως ἦτον ἄνευ πυρετοῦ.

Ἐξερρήματα: 4 πάσχοντες ἐξερρήσεις ἐθεραπεύθησαν γινόμενης ἀνατάξεως ἐν τῆναρκώσει διὰ χλωροφορμίου.

Χρόνια ὀστεοπάθειαι καὶ ἀρθροπάθειαι.

Ἐκ τῶν νόσων τούτων ἐπάσχον 15: αἱ παθήσεις αὗται φυματιώδους φύσεως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπέβλεπον τὴν 22 τὴν ἰσχυρομηρικὴν ἀρθρωσιν, τὴν τοῦ ὤμου τοῦ γόνατος, τὸν ταρσόν κτλ. εἰς τινὰς περιπτώσεις ἦταν προσβεβλημένα πλεόν τοῦ ἐνός ἄρθρα ἢ ὀστᾶ, ἢ συνυπῆρχε φυματίωσις τῶν πνευμόνων, οὕτω λ. χ. εἰς δωδεκαετῆς παῖς ἔφερεν τερηδόνα τοῦ στέρνου, τῆς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως, διάδρωσιν τῶν ὀστέων τῆς κεφαλῆς οὕτως ὥστε ἐφαίνετο ἡ μὴνιγγὲς, καὶ φ. μάτωσιν πνευμονικῆν πρὸς θεράπειαν ἐνηργήθη δις ὁ ἀκρωτηριασμός τοῦ μηροῦ καὶ ἀπαξ ὁ τῆς κνήμης καὶ ἡ μέθοδος τοῦ BIRGOGFF ἡ ἵασις εἰς ἀπάσας ταύτας τὰς περιπτώσεις ἐγένετο κατὰ πρῶτον σκοπὸν, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ἀνέλαβον ἐπισήμως. Ἐκ τῶν ἀσθενῶν τούτων ἀπεβίωσαν 4 εἰς συνεπείᾳ σπονδυλαθροκάκης, εἰς ἐκ πολλαπλοῦς ὀστεοπαθείας καὶ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων, 1 ἐκ τερηδόνας τῆς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως ἀρνηθεῖς πᾶσαν ἀπολύτως ἐγχείρησιν, καὶ 1 ἐκ τερηδόνας τῆς κνήμης μετὰ φυματιώσεως πνευμονικῆς, οἱ λοιποὶ ἐξήλθον τοῦ νοσοκομείου ὑγιεῖς, ἢ ὅπως δήποτε κάπως βελτιωθέντες. Ἡ θεραπεία ἐσκόπει ἐνταῦθα κατὰ πρῶτον τὴν συντήρησιν τῶν πασχόντων μελῶν, καὶ μόνον ὅπου ὑπῆρχον ἐνδείξεις περὶ τῆς ζωῆς ἐνηργήθησαν ἀκρωτηριασμοί· διεκρίσεις κατὰ τὰς μεγάλας ἀρθρώσεις δὲν ἐνηργήθησαν, διότι εἰς προκεχωρημένας παθήσεις ἐκρίθησαν ἀνεπαρκεῖς, εἰς μὴ τοιαύτας ὑπερίσχυσεν ἡ ἰδέα τῆς συντηρήσεως τοῦ μέλους, καὶ μόνον ἐπὶ μικρῶν ὀστέων οἷον τοῦ καρποῦ ἢ μετακαρπίου ἐγένοντο διεκρίσεις ἢ ἐξαίρεσεις, ἄλλως ἡ θεραπεία συνίστατο εἰς ἐπίδεσμούς πιεστικούς μονίμους καὶ ἀκίνητους τὸ πάσχον ἄρθρον, εἰς ἀποξέσεις, χρῆσιν ἰωδοφορμίου καὶ ἐσωτερικῶς τῆς καταλλήλου θεραπείας.

Νόσοι τῶν ὀφθαλμῶν: τοιαύτας ἐπάσχον 13, 1 ἐξ ἐπιπεφυκίτιδος, δύο ἐκ βλεννορροϊκῆς ὀφθαλμίας, 4 ἐκ ῥευματικῆς κερατίτιδος, καὶ 1 ἐξ ἰριδίτιδος συφιλιδικῆς, οὗτοι ἴαθησαν· τρεῖς πάσχοντες ἐκ κερατίτιδος τραχωματώδους, καὶ δύο ἐκ τραχωμάτων ἐβελτιώθησαν.

Νόσοι τῶν οὐροποητικῶν ὀργάνων· 6 ἐπάσχον

τοιαύτας: 1 ἐκ περιφερικοῦ ἀποστήματος· συνεπείᾳ πυελίτιδος, ἐγένετο σχάσις τοῦ ἀποστήματος εὐρείᾳ κατὰ τὸ πρόσθιον χεῖλος τοῦ τετραγώνου ὀσφυακοῦ μυός καὶ τῆς πυέλου, καὶ ἴαθη τελείως· 1 ἐκ κυστίτιδος χρόνιας ἐθεραπεύθη διὰ πλύσεων βορικοῦ ὀξέως καὶ βλασκαμικῶν ἐσωτερικῶς· δύο ἐκ λίθων ἐν τῇ κύστει· ὁ 1 εἰκοσιᾶτης ἔφερε τὸν λίθον πρὸς τετραετίας καὶ ἐκομίσθη εἰς τὸ νοσοκομείον ἐν ἐσχάτῃ ἐξαντλήσει, εἶχεν ἀκράτειαν οὕρων, κυστίτιδα πυώδη, καὶ τελείαν ἀνορεξίαν, οὕτως ἔχων μόνον τὴν ἐπιμόνω αἰτήσιν αὐτοῦ καὶ τῶν συγγενῶν του, ἐνεχειρίσθη διὰ τῆς ἐμφιλόξου τομῆς, ἐπειδὴ ὁ λίθος ἦν ἀρκετὰ μέγας καὶ ἐσφιωμένος κατὰ μέρος καὶ ἐν τῇ προστατικῇ τῆς οὐρήθρας μοίρᾳ ἦν εἶχεν ἐπισήμως διεύρυνει, ἢ ἐξαγωγή τοῦ λίθου ἐγένετο εὐκόλως, ἢ αἱμορραγία μηδαμινή, ὁ ἄρρωστος ὅμως ἀπεβίωσε μετὰ 36 ὥρας ἐξ ἐξαντλήσεως· ὁ ἕτερος 55 ἐτῶν ἡλικίας φέρον λίθον ἀκρούοντες εὐμεγέθη, ἐχειρίσθη διὰ τῆς λοξῆς τομῆς καὶ ἴαθη, δύο πάσχοντες ἐκ στενωμάτων τῆς οὐρήθρας ἴαθησαν ὁ μὲν διὰ τῆς βαθμιαίας διαστολῆς, ὁ δὲ διὰ τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας.

Ἐδρσοσυρίγια: δύο πάσχοντες τοιαῦτα ἴαθησαν διὰ σχάσεως.

Ἐν κολποκυστικῶν συρίγγιον μεγέθους ταλλήρου καὶ πλεόν, οὕτως ὥστε ἐν καιρῷ τεινεσμοῦ προπίπτουσα ἡ κύστις διὰ συρίγγιου προέβαλε τῆς εισόδου τοῦ κολοῦ ἐκλείσθη τελείως ἐγχειρισθὲν τρίς, καὶ εἰς τὰς τρεῖς ἐγχειρίσεις πρὸς βαρῆν ἐγένετο χρῆσις μεταξῆς φαινικοῦχο.

Ἐδρσοκύλην ἐπάσχον 1, ὅστις καὶ ἴαθη δι' ἐνέσεως βάμματος ἰωδίου.

Ῥαιβοπόδες δύο ἐβελτιώθησαν μικρῶν ὀρθοπαδικῶν.

Καὶ δύο πάσχοντες ἐξ αἱμορροϊδικῶν ὄγκων ἐβελτιώθησαν ἐπίσης.

Περαιόντες τὴν συνοπτικωτάτην ταύτην ἐκθεσιν παρατηροῦμεν ὅτι τὸ ἡμέτερον δημ. νοσοκομείον ἐσημέραι βελτιοῦται ὅπως κάλλιον ἀναποκρίνηται εἰς τὸν σκοπὸν του, οὕτω διὰ τακτικῆς προμηθείας ἀντισηπτικῶν εἰδῶν ἐξ εὐρώπης ἢ πορεῖα τῶν πληγῶν εἶναι λίαν εὐάρεστος, τῆς σπ. ψαιμίας, πλαιμίας, φλεγμονῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἐρυσιπελάτων ἐκλιπόντων· διὰ τῆς γενναιοδωρίας τοῦ ἀξιωματοῦ Κυρ. Νικολ. Πάνου ἐπλουτίσθη ἡ συλλογὴ τῶν χειρουργικῶν ὀργάνων καὶ κατακτήσθη τέλειον φαρμακείον ἐν τῷ νοσοκομείῳ· διὰ τοῦ κ. Γεωργίου Διαμαντοπούλου ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τῆς αὐθιμοῦ Κρυστάλος Χρυσανθακίδου ἐδωρήθη τράπεζα ἐγχειρήσεων διὰ φειδούς δὲ καὶ οἰκονομίας αὐστηροτάτης κατορθώθη ὅπως τὸ δημ. νοσοκομείον νοσηλεύσῃ ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἀσθενεῖς κατὰ τὸ παρ. ἔτος 1886 διὰ μικροτάτης ἀναλόγως δαπάνης. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐλλείψεις αἰς ἀκόμη ἔχει, οἷον τὴν ἑλλειψίν λουτήρων, κλινῶν καταλλήλων δι' ἀσθενεῖς, καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐλλείψεως χώρου, διότι τὸ δημ. νοσοκομείον ἤρξατο ἀποβαῖνον ἀνεπαρκές, οὗτοι ἤθελον βεβαίως ἀρθῆ πρὸς πολλοῦ ἐν τὸ δημ. νοσοκομείον ἐκείνητο καὶ ἐλαχίστην ἔστω περιουσίαν, ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ἡ φιλανθρωπία τῶν δυνάμεων ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας θέλει ἐπέλθῃ ἀρρωγῶς καὶ εὐεργέτης καταστήματος τὰ μάλα φιλανθρωπικῶν.

Πάτρι τῆ 15 Ἰανουαρίου 1887.
Ὁ ἰατρός τοῦ χειρ. τμήματος
Θεόδωρος Ζαΐρης

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἐκλογή τῆς παρελθούσης Κυριακῆς διεξήχθη ἐνταῦθα μετ' ἄκρας τάξεως καὶ νομιμότητος ἐν ἡσυχίᾳ δὲ παρεμφερεῖ τῆ ἀδιαφορία. Ἡ πόλις ἡμῶν ἰδιαίτερως καὶ αὖθις ἐπεδείχθη διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, ὅπερ ἀπέβη ὑπὲρ τῶν κ. κ. Μεσσηνέζη καὶ Ζαΐρη, τὰ ἀντιπολιτευτικὰ αὐτῆς φρονήματα, ἀλλὰ τὸ γενικὸν τοῦ νομοῦ ἀποτελέσμα ἠλλοίωσε τὸ πρῶν

τον και η ερρασις αυτου απεβη, ως γνωστον, υπερ της Κυβερνησεως.

— Χθες επι τη επετειω εορτη του σεπτου ονοματος του Βασιλεως ημων ετελεσθη και ενταυθα η συνθηκη δοξολογια εν τω μητροπολιτικω ναω επι παρουσια των αρχων της πολεως και πολλου πληθους πολιτων. Μετα την δοξολογιαν οι κ. κ. Προξενοι και αι αρχαι επισκερθησαν τον κ. Νομαρχην και συνεχαρησαν αυτον.

— Τη προεδρειον του ενταυθα Εμπορικου Συλλογου α Εβρηις απευθυνη προς την Α. Μ. τον Βασιλεα Γεωργιον εις Τριπολιν συγχρητηριον τηλεγραφημα επι τη επετειω εορτη του ονοματος Αυτου.

— Ο ημετερος Σεβ. αρχιεπισκοπος κ. Διαμασκηνος επανεκαμψα εν της ανα την επαρχιαν Καλαβρυτων και της Μινης του μεγαλου Σπηλαιου εκδρομη του, ια παρευρηθη εις την χριστινην τελευτην, ην και ετελεσε μεγαλοπρεπως, οι δε παρ ημιν πολυαριθμοι αυτου φίλοι και οι τιμωντες εις το προσωπον του Ιεραρχην διακεκοιμμενον και κατακτησαντα τας καρδιζς όλων δια σπανιωτάτων αρετων, επανειδον αυτον λαν ευχαριστως.

— Ως γνωστον ανγγελθη ηδη επισημως οτι η Α. Μ. ο Βασιλευς μετα της Βασιλειας του Διαδοχου Κωνσταντινου και της Βασιλοπαιδος Αλεξανδρας ερχονται ενταυθα την 2 προσεχους ημερας Μικου και οτι θα διαμεινωσιν εν μέσω ημων τρεις ημερας.

— Το αγγελμα της αφιξεως ενταυθα της Βασιλικης οικογενειας επληρωσεν ευφροσύνης τας καρδιζς όλων, προβλεπεται δε η υποδοχη της εκ μερους του κοινου εγκαρδιος και θερμη. Η πόλις ημων απεξ και προ εικοσαστιας ειδε τον Βασιλεα ημων, επ' ολιγον δε κατα την ιδιαν περιπου εποχην την χαριτόβρυτον και σεπτην ημων Ανασαν, το πρωτον δ' ηδη θα ιδη τον Διαδοχον και την ηγεμονοπαιδα Αλεξανδραν.

— Αμα τη επιστημω αγγελια περι της ενταυθα αφιξεως της Βασιλικης οικογενειας ο ημετερος κ. Δημαρχος, ανταποκρινομενος εις γενικην επιθυμιαν της πολεως μας εμεριμνησε περι επαξιας αυτη υποδοχης και καταλληλου πανηγυρισμου της αφιξεως ταυτης. Εκ των πρωτων αυτου μεληματων υπηρξεν η συγκροτησις επιτροπης εννεαμελους εξ αξιωτιμων και φιλοκαλων συμπολιτων, οπως μετ αυτης κανονιση το προγραμμα των επι τη αφιξει της Βασιλικης οικογενειας τελετων και διεεργαση τη συνεργασια της παν ετι ιδδυατο να συντελεση εις την προσηκουσαν υποδοχην των σεπτων ημων επισκεπτων. Τα μελη της επιτροπης ταυτης κληθεντα υπο του κ. Δημαρχου, προσηλθον προθυμως και προσεφερον τας υπηρεσιας των τω κ. Δημαρχω, εκανονισαν δε μετ αυτου τα των καταλυματων της Βασιλικης οικογενειας και της ακολουθιας αυτων, τα του εκτακτου φωτισμου της πολεως, της καθαριότητος, της επισκευης εδων τινων κ. τ. λ. υπελειπετο δε τη επιτροπη ταυτη να μεριμνηση και περι άλλων σχετικων ανατικειμενων, οτε το χαριστατον Δημοτικον ημων συμβουλιον, ενεθυμηθη οτι απο της συστασεως του δεν επαυσε να επιδεικνυη διαρκως αγροικιαν και σκαιοτητα τροπην αξιοθαυμαστον και οτι ουδε κατα την περιπτωσιν ταυτην επρεπε να λησμονηση οτι εινε σωμα τραμπουικον και δη συνελθον να επιψηριση τας προς υποδοχην της Βασιλικης οικογενειας δαπανας, δεν ηθελησε ν' αναγνωριση την παρα του κ. Δημαρχου επιτροπειαν, συνεθυησεν ετεραν κατα το πλειστον εκ της ιδιας αυτου υποστασεως, δηλ. δημοτικων συμβουλων και επιψηρισαν την δαπανην της υποδοχης εκοινων οπως το οικειον ενταυθα εκδοθη επ' ονοματι της δευτερας ταυτης επιτροπης και αυτη διαχειρισθη το επιψηρισθεν ποσον των 20 χιλ. δραχ. Το διαβημα τουτο του ημετερου δημοτικου συμβουλιου, ανταξιον του δημου Κραβαρων η Κλουριων, ενεργησε παρα τω κοινω χει-

ριστην εντυπωσιν, και εκρατυνε παρα τη κοινη συνειδησει την γνωμην ην περι του σωματειου τουτου εσχματισεν αυτη προ πολλου, οτι δηλονοτι ειναι σωματειον καταρριψαν το γοητρον της πολεως μεχρι του εσθδου εις δι. κυλιεται, και υποβιβασαν την αξιοπρεπειαν αυτης εις την καπηλικην συμπεριφορα ητις εγενετο αυτη μεχρι του δε υπογραμμους ενεργειας και σκεψεω. Επρεπε τις να λησμονηση τελειως ουχι τας υπαγορευσεις της καλης ανατροφης και συμπεριφορας, αλλα ν' αρνηθη αυτου τοις στοιχειωδεστερους ορους του ανθρωπισμου, να ηε δε μονον δημοτικος συμβουλος του χαριτωμενου ημων δημου δια να εκφραση μομφην και επιτροπης απαρτιζομενης εκ πολιτων ουχι του ειδους των δημοτικων συμβουλων και ν' αποπειμη αυτην σκαιω, επιτροπην λεγομενη ητις δεν εγενετο δια να κλεψη, ητις δεν εζητησε να διορισθη, και της οποιας μονον πταισμα υπηρξε οτι δεν ομοιαζε τω δημοτικω συμβουλιω και εκερινεν ως υποχρεωσιν αυτης να μη αρνηθη τω κ. Δημαρχω την ζητηθεισαν συνδρομην και να συντελεση εις την πρεπουσαν διεξαγωγην τελετης τοςον πανδημου και ευφροσυνου. Επρεπε επαναλαμβανομεν να πράξη και τουτο εις το τελος τουβιου του το ημετερον δημο. συμβουλιον, ινα δειξη οτι οιδημοτικοι ημων θεσμοι περιερχομενοι εις ριπαρας χειρας, αποβιανουσι τοςα ορμητικα διασθηρα των ηθων του τολου και οτι τοδημοτικον ημων συστημαδς κατηντησε παρ ημιν εγενετο η επιστημος προαγωγος παντος αγκαου εμψυτου της χωρας. Ελπίζομεν οτι ο κ. Νομαρχης θα διδάξη προς το χαριτόβρυτον ημων συμβουλιον οτι πρεπει να σέβηται πλειοτερον την αξιοπρεπειαν εντιμων πολιτων και συνειθιση να μη θεωρη την αιθουσαν των συνεδριασεων μητε σταδιον εκδηλωσεως μικροπρεπεστατων ροπων, μητε καπηλειον αξιον αστυνομικης επιτηρησεως.

— Πλην της δημοτικης αρχης και η επι του λιμενος Πατρων επιτροπεια επεψηρισατο δαπανην τινα σπως δι αυτης διακοσμηθη ο ημετερος λιμην καταλληλως κατα την αφιξιν της Βασιλικης οικογενειας, φωταγωγηθη δε ο κυματοθραυστης και η προκουαία και συντελεσθωσιν άλλα τινά εργα συμπληρουντα τον πανηγυρισμον της υποδοχης.

— Μινθάνομεν επίσης οτι και πλειστοι οτοι ιδιωται, καταστήματα και σωματεια παρασκευάζουσι καλλιστους εξωτερικους διακόσμουσ των οικιων των και εκτακτους φωτισμους, ουτω δε η ιδιωτικη φιλοκαλία θα συμπληρωσκη την λαμπρότητα της υποδοχης της Βασιλικης οικογενειας και θα καταστήση αυτην πανδημοτεραν.

— Η Βασιλικη οικογενεια θα καταλύση εις την κατά την εδδον Αγίου Ανδρουσ μεγαλην και λαμπραν οικιαν του μεγαλεμπορου κ. Δ. Φραγκοπουλου οστις προθυμως και φιλοτιμως προσηνεγκεν αυτην μεθ όλων των επίπλων της: ομοιωσ προσηνεγκε προς τον ιδιον σκοπον το δευτερον της οικιας ταυτης πάτωμα διεσκευασμενον ο νοικιαστης αυτου αξιωτιμος συμπολιτης ημων κ. Κ. Λάμπας, ουτω η πόλις χάρις εις την φιλοτιμιαν των δυο τουτων συμπολιτων ημων, θα δυνηθη να φιλοξενηση τους Βασιλεις πρεπόντως και επαρκωσ.

— Ο Ιεροκρυξ κ. Ηλιας Βλαχόπουλος ομιληση την προσεχη Κυριακην εις τον ναον της αγιας Παρασκευης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ζητείται προς ενοικιασιν εξοχικός οικος εις τα περίεξ της πολεως, οπως ουν εύρύχωρος και μετα περιουχης τινός, δι' όλόκληρον την προσεχη θερινην εποχην. Ο έχων τοιαύτην προς ενοικιασιν αποιαθήτω εις το γραφειον του α Φορολογουμένου. »

Ενοικιάζεται η παρα τας οικιας κ. Χουδά και απέναντι της του κ. Χαγκόκ οικια του κ.

Παναγ. Δριβελλοπούλου εν η κατοικει ο κ. Σπ. Σκλαβουνοσ. Πληροφορια παρα τω ιδιοκτητη.

Αχμβάνω την τιμήν να είδοποιήσω το κοινόν οτι διορίσθην γενικός πράκτωρ ενταυθα των κάτωθι ασφαλιστικων εταιριων:

Azienda εδρα εν Βιέννη, κεφάλ. φ. 6,000,000
Franco-Hongroise Βουδαπεση » 20,000,000
Fhenix Autrichien Βιέννη κεφ. » 4,500,000
Nazionala εδρα εν Βουκουρεστια » 3,000,000

φρ. 33,500,000

Οι ασφαλιζόμενοι παρ' εμοι έχουσι την εγγύησιν άπασων των εταιριων τουτων, εξ ίσου εκάστησ διὰ του αυτου ασφαλιστηριου εγγραφου αναλαμβανομένησ. Και άπασαι μεν αι συννηωμεναι εταιριαι δέχονται αιτήσεις κατα του πυρός, αι δε Franco-Hongroise και Fhenix Autrichien και κατά των θαλασσιων κινδύνων

Ο Πράκτωρ
Α. Βασιλειου

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οικια άνώγειος κειμένη πλίσιον της πλατειασ α' Ολγασ και έχουσα οκτώ δωμάτια, ηλιακωτον, σούλην, αποθήκην και βρύσιν. Ο επιθυμων να αγοράση ταυτην άσ αποτανη εις τον λοχαγον κ. Αριστομένην Παναγιώτου.

Εις νέος άπορος φέρων καλάσ συστάσεις και μαθητης Α' τάξιος Γυμνασιου, αιτεί εμπορικόν κατάστημα, η εμπορικόν γραφειον.

Πληροφορια παρ' ημιν

Φιιτητης της φιλολογιας ζητει παραδόσεις Πληροφορια δίδονται παρ' ημιν.

Είδοποιείται το κοινόν της πολεως Πατρων, οτι γάλα γνήσιον, άνθουτον από τον μαστόν αγελάδος, πωλειται καθ' όλην την ημεραν προς δρχμην μιαν την οκταν εν τη οικια μου κειμένη εν τη θέσει οπισθεν του κεντρικου ενταυθα άτμιοδωμηνανικου καταστήματος του κ. Βασιλειου Καραμπελα και απέναντι της οικιασ του κ. Γεωργίου Καρακίτζου, φαρμακοποιου. Επὶ τη παρούσασζομένη αυτη ευκαιρια προσελθέτωσαν οι έχοντες ανάγκην προμηθειασ άνουθουτου και γνησιου γάλακτος, επι τιμη συμφερούση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ.

Την προσεχη Κυριακην τελούντες αρχιερατικόν μνημόσυνον εν τω ναω της Μητροπόλεως υπερ αιωνιασ μνήμησ του προσφιλουσ ημων αδελφου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ

παρακαλούμεν τους συγγενεις και φίλους να προσέλθωσι και ενώσωσι μεθ' ημων τας δεήσεις των.

Οι αδελφοι

Ο επί της πτωχεύσεως του Γεωργίου Ασημακοπούλου Γεωργιος Κοζάκος Εμποροδίκης Προσκαλει τους εξελέξαντας και ενορκως βεβαιώσαντας τα δάνεια των δανειστας της πτωχεύσεως ταυτης η και ποσωρινωδς γενομένους δεκτουσ, οπως εμφανισθωσιν ενώπιόν μου και εν τω καταστήματι του Εμποροδικειου Πατρων την 8 Μαΐου ε.ε. ημεραν Παρασκευην και ωραν 9 π. μ. προς συγκρότησιν συνελεύσεως και οπως αποφανθοῦν επί των υπό του πτωχεύσαντος υποβληθησομένων περι συμβιβασμου προτάσεων.

Η παρούσα δημοσιευθήτω νομίμως κ. λ. π. Εν Πάτραισ τη 20 Απριλιου 1887

Ο Εισαγγητής

Γ. Κοζάκος

Ο υπογραμματεὺς

Α. Ασημάκκος

Ακριβες αντίγραφον.

Πάτραι τη 21 Απριλιου 1887

Ο υπογραμματεὺς

(Τ. Σ.) Α. Κ. Ασημάκκος